בא ב מיי׳ פ״ט מהל׳

כב ג ד מיי׳ שם פ״ב הל׳

נוסחת הריב"ן

א] (נזירות) ליתא בכ"י:

בו מינה השתא מיהא חדוש

סוא דהא ילדה כו": ג] או

בגוף המעשה ומשמע דקאמר ועלי להיות נזיר:

לקומות דעני נשיתו לוי בן) ליתא בכ"י: ה] וא"ת:

וז מיבעי ליה הכי דדלמא

לה מדר הבינונים מחתו אלווי

ליה: טו ולא מפי המורה:

י] אמרינן:

הגהות התוספות

1. ל"ל מלידה זו דולד

ה. ל. למילה הוי. 2. ל"ל כשיהיה. 4. ל"ל

5. מתיבת לעיל עד תיבת נזיר כלל נמחק. 6. 5"ל

ונחלקה. 8. ל"ל אף ששוב לא הקדיש אותם הבהמות.

9. בס"א ליתא תיבת השניה.

10. ל"ל וההוא הוי נפל.

ונסיק השיים כוי. 11. צייל והחות הוי נפל.
ונסיק השיים כוי. 11. צייל
דליכא למימר הך כוי.
12. צייל למשוי ליה ודאי
אל בספק. 13. צייל כודאי.

14. ל"ל ושמע חבירו ואמר ועלי. היכא דאמר ועלי

אדיבוריה משתמע. 15. נ"ל

לכשיהיה לך. 16. בס"א ליתא חיבת דילמא. ול"ל ומסתמא. 17. ל"ל מי

אמרינן כיון שאמר. 18. בס"א השתא.

19. תיבת ונזיר נמחק ול"ל

ומלבד. 20. ל"ל דכיון. 21. חיבת הלכך נמחק. ול"ל אם יגלח כשישלים.

פי' הרא"ש (המשך)

פי׳ בו ביום ומסיק דמבעי׳ ליה אליבא דר׳ יהודה

דאמר על נפל לא הויף)

פשיטא דלא הוי קידושי.

אבל השתא דילדה בו

קימא שאין אשה מתעברת

וחוזרת ומתעברת וטפה

דלמא זה נגמרה צורתו

לז' והראשוז נגמרה צורתו

לט׳ ולא כלו חדשיו ולא

קדיש והגוזז ועובד בו פטור. אבל לר׳ שמעון

למנות נזירות

ובהכי נמי

דטיפה אחת.

בנוי.

יזירות הלי"ו:

ה) [לעיל ח.], ב) [לעיל ח.],
 ג) ס״א ואני, ד) ס״א לך,
 ס מכאן שייך לע״ב, ו) ס״א
 ואני, ז) שייך לע״ב, ח) כ״ל
 אמריין,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד״ה אלא ימנה נזירות ויאמר אס היה כן קיימא: (כ) ד״ה או דילמא וכו' וה"ה דקא מיבעיא ליה ועלי אלא חדא מהם נקט הס״ד:

גליון הש"ם

גם' ר"י רכרי הוא. עי' לקמן דף לד ע"א תד"ה אלא ר"י ול"ע:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תום' ד"ה חזרה וילדה פי' מהריון וכו' ודאי לר'

יהודה וילדה. תיבת וילדה נמחה ונ"ב מלידה זו וכו" לפיי ספק נזיר לא הוי וכו׳ כצייל: ב] ד"ה לר' יהודה ונ"ב רבי יהודה דכרי וכו' כל"ל: ג] ד"ה והפילה כניצו: גן דייה והפינה אשתו והפריש קרבן וכוי הלכך חלה קדושה על קרבן שהפריש כשהפילה ששוב לא הקדיש אותם הבהמות. מלות הקדיש אותם הבהמות נמחקו ונ"ב קדיש אותה בהמה כל"ל. א"מ: ד] בא"ד או דילמא לפי' כי האי גוונא כל"ל: ה] בא"ד ומקלת הטפה לא נקלטה עד אחר שני ימים או ביום ג' וההוא אליבא דר' יהודה דאמר ספק נזירות נפל כך מסיק הש"ס ואזיל דלר"י קמבעיא ליה עכ"ל. ו] ד"ה ונפחם מינה לגיזמו ועבודתו [ולא] דללקי אהאי משום דליכא כי הך סברא תשום דינים כי הן פכרם דולד אחרון משוי ליה בספק, מן חיצות כי עד בספק נמחק ונ"ב כח בהן סברא דולד אח"כ (משוי ליה כודאי כל"ל. א"מו: זו ד"ה ושמע חברו ואמר ועלי וכו׳ גם אני נודר במיר כשיהיה לי. מלח לי נמחק ונ"ב לך בן כל"ל לענ"ד וכפרש"י ובא"מ הגיה לו: ח] תוד"ה הריני מיר וכו' הילכך אם יגלח כשישלים כנ״ל:

מוסף רש"י

ראמר ואני. והוא הדין אם אמר ועלי, מהו אנפשיה לאנר לבני, בווווי אבם הי קאמר. שיהה נזיר כשיהה לגופי בן, או דילמא ה״ק רחימנא. והריני נגזירות כשיהיה לך בן קאמר (ראמ"ה בשמו).

פי' הרא"ש

חזרה וילדה אחר שקיבל . עליו נזיר והביא קרבן הרי זה נזיר שמחמת הנפל לא וה נויד שמחמת הנפיר לא חל עליו נזיר ולר״ש צריך להתנות כבראשונה שמא הא' היה בן קיימא. ומודה ר"ש בילדה טומטום דלא הוי נזיר אע"ג דהוי ספק זכר ספק נקיבה דלספק׳ כזו לא מחית נפשיה שלא היה דעתו על טומטום

הפילה אשתו אינו נזיר. דדילמא האי דהפילה לא הוה בן קיימא הדרה וידרה. פי׳ מהריון אחר ולד קיימא הרי זה נזיר ודאי שלה כלו לו חדשיו ולה ולד הוי וספק מירות להקל: ר' שמעון אומר. אין דרך זו מוליאתו מידי נזירות: אלא (א) אם היה בן קיימא הריני נויר חובה ואם לאו הריני נויר נדבה. דקסבר ספק יאמר ובו'. דלר"ש מעת שהפילה הוי ספק נזיר הילכך יתנה עתה מירות להחמיר: חורה וילדה. לחחר

שהפילה: הרי זה נזיר. דהשתא מיהא הפילה אשתו אינו נזיר ר"ש אומר יאמר אם ולד הוא דאית ליה וחיילא עליה היה בן קיימא הרי אני נזיר חובה ואם לאו מירות: ר"ש חומר. שמה הרחשון הרי אני נזיר נדבה אחזרה וילדה ה"ז נזיר הוה בן קיימא וחל עליו נזירות ר"ש אומר יאמר אם הראשון בן קיימא והשתא כי ילדה לא חייל מירות ואם הראשון חובה וזו נדבה ואם לאו הראשון נדבה וזו חובה: **גבו'** האי מאי למימרא כדבריך יעשה נמלא זה מביא חולין לעזרה אלא יחזור וימנה נזירות משום סיפא בת טומטום ואנדרוגינום אינו שנייה ויאמר אם הראשון שהפילה היה בן קיימא נזירות הראשונה חובה נזיר פשימא מהו דתימא לכשאבנה הוא וזו נדבה ואם לא היה בן קיימא דקאמר קמ"ל דלא: ואם אמר כשיהיה לי מירות הראשונה נדבה וזו חובה: ולד כו': פשיטא מהו דתימא ולד דמיחשב בבז' החי מחי למימרת. דכי נולד ביני אינשי בעינן קמ"ל: הפילה אשתו לו בן הרי זה נזיר: מהו דמימת. האי אינו נזיר: מאן קתני לה ◦ ירבי יהודה דקאמר לאו משום בן דוקא והאי דכרי הוא: ר"ש אומר יאמר אם היה בן דאמר בן לכשאבנה ממנה הוא קיימא הריני נזיר חובה ואם לאו הריני נזיר דמשמע לגון ואבנה גם אנכי ממנה . גרבה: בעא מיניה רבי אבא מרב הונא הריני נזיר לכשיהיה לי בן והפילה אשתו (בראשית ל) וכי נולד בת או טומטום ואנדרוגינוס נמי ליהוי נזיר קמ"ל דלה: ולד דמיחשב ביני חינשי והפריש קרבן וחזרה וילדה מהו אליבא דמאן אי אליבא דר"ש מאי תיבעי ליה הא **קאמינא.** דהיינו בן ותו לא קמ"ל דבת וטומטום ואנדרוגינום נמי איקרו יאמר ר"ש ספק נזירות להחמיר ואלא אליבא ולד: ר' יהודה. דאמר לעיל דספק דרבי יהודה דאמר ספק נזירות להקל מאי מירות להקל כדאמרי׳ בפ"ק (לעיל ד׳ קרוש או לא קרוש מאי נ"מ לגיזתו ולעבוד ח.) דתניא הריני נזיר ע"מ שיש בכרי זה ק' כור והלך כו' ר' יהודה מתיר בו יתיקו בעא מיניה בן רחומי מאביי הריני דספק מירות להקל: והפריש קרבן נזיר לכשיהא לי בן ושמע חבירו ואמר יועלי וחורה וילדה מהו. מי הוי קדוש או מהו אדיבוריה משמע או אגופיה משמע לא: אליבא דמאן. קמיבעיא לך יאת"ל אגופיה משמע אמר הריני נזיר אי אליבא דר"ש פשיטא דהוי קדוש לכשיהא ילי בן ושמע חבירו ואמר ואני דהאמר ספק נזירות להחמיר וקודם מהו אנפשיה קאמר או דילמא ה"ק שילדה אשתו נמי הוי נזיר: אלא רחימנא לך כוותיך יאת"ל כל באנפיה

> להקל מחי. מי אמרינן כיון שהפרישו בשעה שהפילה ולא חיילא עליה אומירות כלל לא הוי קדוש כלל ומיבעי ליה למיהדר ולקדושי: מחי נפקח לך מינה. כוחי הוה קדוש או לא דהא ילדה וחיילא עליה נזירות: נפקא מינה לגיותו ולעבוד בו. והכי קא מיבעיא ליה אי אמרת משעה שהפריש תחילה כשהפילה הוה ליה קדוש הוה ליה אסור בגיזה ועבודה אלא אי אמרת דלא חיילא עליה נזירות אלא משעה שחזרה וילדה הוה ליה מותר בגיזה ובעבודה. מאי תיקו: ושמע הבירו ואמר ועלי מהו אדיבוריה. דההוא גברא קאי ומשמע ועלי להיות נזיר כשיהיה לך בן או בזדלמא אגופיה משמע אנפשיה דהכי משמע ועלי נמי להיות נזיר כשיהי׳ לי בן: דושמע חבירו ואמר ואני מהו אנפשיה קאמר. ומשמע כי קאמר ואני מיר כשיהא לי בן: או דילמא. אדיבורא דחבריה קאי ומשמע כאילו אמר ואני רחימנא ליה לאותו בן כוותיך ואהא מיר לכשיהא לך בן. (²⁾ הואהא לעיל נמי כי קא מיבעיא ליה ועלי מאי טעמא לא מיבעיא ליה ח בהאי לישנא הא לא אפשר דלאו לישנא מתרלתא היא עדלימא ועלי לאוהבו כמותך: ואם תימלי לומר כל באנפיה. בין אמר ועלי בין אמר ואני כסיפא ליה מילתא להדורי ליה למימר ח לכשיהא לי בן אהא נזיר דאי אדעתא לקבל עליו נזירות כשיהא לו בן למה לו להזיר בפני זה יזיר בינו לבין עלמו אלא מדקאמר ליה באנפיה איכא למימר דהכי אמר ליה אף אני אהא נמי נזיר כשיהא לך בן: ס׳ אמר הריני נזיר לכשיהא לפלוני בן

ושמע הבירו ואמר ואני. וה"ה דקא מיבעיא ליה ועלי (ם שול"א מ"ה: מאי. מי יואמר כיון דשלא בפניו דאבי הבן קא מהדר ליה לא כסיפא שלו שהרי קבלו מתחילה קודם נזירות דבנו ובמלאת ימי נדרו מגלח ומביא קרבנות לנזירות דנפשיה ואחר כך מונה את של בנו וכן כשישלים את נזירות בנו יגלח ויביא קרבן לנזירותו: הקריבי [גזיר] כשיהיה די בן וגזיר. דהשתא®ו קבל נזירות דבנו ברישא ונזיר®י מלבד

מירות דבנו קיבל עוד מירות אנפשיה התחיל מונה את שלו ונולד לו בן פי׳ עד שלא השלים מניינו מניח את שלו ומונה את של בנו כיון 20 דקבל עליו תחילה נזירות של בנו הוא זקוק למנותם מיד כשיוולד ואחר שהשלים נזירות בנו ישלים נזירות של עצמו ואחר כך יגלח על שתיהם ומביא שתי קרבנות אחד למירות בנו ואחד לנזירות עלמו אבל לא יגלח אחר שהשלים נזירות [בנו] דאם כן היאך ישלים נזירותו נמצא כי לא יוכל לגלח בהשלמת מירותו דאין גידול שיער פחות משלשים יום ונהי דאם נדר מיר מרובה שהיה נשאר אחר מירות דבנו שלשים יום דאז היה יכול לגלח לנזירות בנו ולהשלים נזירותו ולשוב ולגלח מ"מ במתניתין דמיירי בסתם נזירות דהוי שלשים יום הילכך בי אם יגלח דו למירות בנו לא יוכל לקיים מצות גילוח אמזירות דנפשיה לכך לא יגלח עד שישלים שתי המירות ויביא שתי קרבנתת:

לרבי יהודה א] וילדהי זו ולד קיימא דממה שהפילה תחילה אפי׳ ספק מיר לא² וכאילו לא הפילה כלל: רבר שמעון אומר

בלידה זו ויאמר אם היה הראשון בן קיימא נמלא שילא נדרו מנזירות ראשון ומירות של לידה אחרונה נדבה או שמא הראשון נפל היה והמירות הראשון נדבה היתה ועכשיו בלידה זו מוטלת עליו נזירות של חובה שנדר בנזיר שיהיה 3 לו ולד לכך לריך להתנות דלא סגי ליה במירות הראשון דשמא נדבה היתה: לכשאבנה הוא דקאמר. ולא בן ממש קאמר אלא ל' בנין כמו ואבנה גם אנכי ובכה"ג * בנוי: דלך דחשיב ביני אינשי. דבת נמי לח מיחשבה וכל שכן טומטוס ואנדרוגינוס קמשמע לן: 77' יהודה-1. בבריימא דאיתניא לעיל פ"ק (דף ח.) דקאמר נגנב אינו נזיר הוא דקאמר לעיל דנזיר דכרי דלא הוי נזיר כלל לר׳ יהודה אבל לא רצה לומר ר' יהודה דהפלחה הוא דאם כן אפילו היה הולד בן קיימא אינו נזיר כיון דבשעת הנדר לא היה הולד בעולם כנ"ל: והפילה אשתו והפריש קרבן.

פי׳ למירותו וילדה פירוש מאותו הריון עלמו ולד קיימא דהשתח יש הוכחה גדולה מדהחי בר קיימא הנפל [הוה] נמי בר קיימא וכלו לו חדשיו דטיפה 6 היא נחלקת 7 לשתים הילכך חלה קדושה על קרבן שהפריש כשהפילה ששובº לח ג] הקדיש אותם הבהמות דאפילו לר' יהודה דאמר לא מחית איניש נפשיה לספיהא הכא דאיכא הוכחה גדולה קדוש הקרבן ליאסר בגיזה ובעבודה או

דילמא ד] כי ה"ג דאיכא הוכחה לר' יהודה דלא מחית איניש לספיקא לא חלה הקדושה על הקרבן כלל מכח הפרשה ראשונה דשמא מקלת הטיפה נקלטה מיד ומקצת הטיפה השניהº לא נקלטה עד אחר שני ימים או ביום ג' וההוא נפל¹⁰ (כך מסיק הש"ם ואזיל דלר"י קמבעיא ליה דו דאי אליבא דר׳ שמעון הא אמר ספק נזירות להחמיר דבלא ילדה נמי הוי קדוש מספק והשתא נמי כי ילדה אינו אלא ספק אלא אליבא דר' יהודה דאי לא ילדה חולין הוא והשתא כי ילדה ליה מי הוי קדוש מספק וכדפי׳: רנפקא מינה לגיותו ועבודתו [ולח] דלילקי אהאי משום דליכא י] כיוו הך סברא דולד אחרון משוי ליה²¹ בספק דאי מספקא ליה להש"ס דשמא לילקו בודאי²² מדשני בר קיימא הראשון אינו נפל א"כ לר' שמעון נמי מצי למיבעי למלקות דאי לא ילדה ליכא קדושה ודאית אלא הוי ספק לר׳ שמעון והשתא דילדה יקדש בודאי אלא ש"מ דלא משמע ליה להש"ס דלקי דקדושה

כמיפא

ודאית אין בו כי נמי ילדה אפי׳ לר״ש. ע״כ הגה״ה): רשבוע חבירוייו ואמר מועדי. היכא דאמר ואני ועלי מדבוריה משתמע כלומר גם אני נודר במיר כשיהיה לי ז! בן: את"ל הך אגופיה משתמע. הואיל ואמר עלי היכא דאמר ואני מהו אנפשיה קאמר כלומר אפי בשאמר ואני אגופיה מישתמע או דילמא רחימנא לך כוותך לכשיהיה 15 בן קיימה: את"ל כל באנפיה כסיפא ליה מילתא. דילמה מסתמה ה״ק דרחימנאלך כוותך:יאמר ראובן הריני נזיר כשיהיה ללוי בן. ושמע שמעון ואמר ואני מיח) זו שאמר שלא בפניו אנפשיה קאמר או דילמא ה״ק רחימנא ליה לפלוני כוותך: הריבר נזיר ונזיר כשיהיה לי בן. דהשתא [כשקיבל] נזירות דנפשיה ברישא והתחיל ומונה את

קרבן קדוש. ואע"ג דאי בעי לא יקבל עליו נזירות ויעמוד בספק זה לעולם ולא יגלח ולא כיון שהפריש קרבן עלה בדעתו שרוצה לקבל עליו נזירות והוי כאומר הרי אלו בהמות קדושים לקרבן נזיר שאקבל עלי דמסתבר דקדשי. א"נ כמו שחייב . להיות נזיר מספק כמו . כן חלה קדושה על

קרבן מספק ואסור בגיזה

כלומר ועלי נמי להיות

נזיר כשיהי׳ לך בן גם אני

מקבל עלי נזירות כשיהיה

אגופי משמע. דמשמע על גופי נדר כמו שקבלת עליך ואני מהר דואני איכא לפרושי אני דומה בנדר זה. כל באנפיה כסיפא ליה מלתא. אם לא יעשה

כלל: מהו דתימא לכשאבנה קאמר. כלומר בן דקאמר לשון בנין כמו ואבנה גם אנכי ממנה: דחשובי ביני אינשי ובת טומטום ואנדרוגינוס לא חשיב: ר' יהודה דכרי הוא. ברייתא דאייתינן לעיל. והפילה אשתו והפריש קרבן וחזרה וילדה.

הריני